ուխթ գժտութեան և խռովութեան ազգին և միաբանոց։ Ի հասանել այսր գրոյ 'ի Թագաւորեալ քաղաքն, Յակոբ Պատրիարք Նալեան, գլխաւորք ազգին եւ քահանայք վեց եկեղեցեաց սիրով ընկալան զխնդիր նորին․ և գրեցին ինքեանք եւս գիր անդորրութեան, յորում տեսանի և պատճէն կտակի նորին բառ առ բառ օրինակեալ, յոր ձեռնարկեալ կնքեցին ամենեքեան․ զի համաձայն խորհրդոյ նորին զկնի մահուան իւրոյ դիցեն յԱթոռն զԹէոդորոս, զի 'ի կենդանութեան իւրոյ չկամէր ազգն տեսանել զայլ ոք յԱթոռ նորին։ Եւ առանձին գրով եւս ազդ արարին նմա, յԱստուած առնել ապաստան զտնօրէնութիւն այնր մեծի խնդրոյ՝ զի ինքն ամենաբարի կամօք իւրովք ընտրեսցէ և տնօրինեսցէ զարժանաւորն յօգուտ Ս․ Աթոռոյն և 'ի մխիթարութիւն համօրէն ազգին, միայն առ այժմ յանձնել Թէոդորոսի զկարեւոր գործս Աթոռոյն, զի առաւել հմտութեամբ վարժեսցի յայնս, (1743․ Օգոստոս 30)։ Զայս գիր ընկալեալ Թէոդորոսի Եպիսկոպոսի՝ դարձ արար յԵրուսաղէմ։

Նախ քան զմեկնիլ Գրիգորի Պատրիարքի 'ի Կոստանդինուպոլսոյ (1740), հաճութեամբ Յովհաննու Պատրիարքի կարգեալ էր զՅակոբ վարդապետ Նալեան փոխանորդ իւր անդ, արթնութեամբ լինել վերահասու բովանդակ գործոց Աթոռոյն Երուսաղէմի, եւ 'ի սմին ամի (1746․ Փետրվար 14) առաքեաց առ Գրիգոր զտումար հաշուոյ Աթոռոյն, և վերստին հաստատեցաւ 'ի նոյն պաշտօն։ Եւ 'ի սորա ժամանակս նորոգեցաւ վանքն Իւսկիւտարու արդեամբ Ս․ Աթոռոյն, որպէս յայտ առնէ արձանագրութիւնն եդեալ 'ի վերայ դրան, օրինակ զայս։

Ի հիմանէ նոր շինեցաւ յարկս վերնատնօք, և միջնատնօք, և ներքնատնօք արդեամբք Տ․ Գրիգորի եւ Տ․ Յակոբայ Պատրիարքաց Ս․ Երուսաղէմի և Կոստանդինուպոլսոյ, 'ի վայելումն նոցա, և համայն բարեկամաց նոցա, և Ս․ Աթոռոյն ջատագովչաց, անծախ և անքակ, յիշատակ Ս․ Յակոբայ որ յԵրուսաղէմ․ որք քակեն կամ ծախեն՝ զմասն Յուդայի առցեն։

Ի սմին ժամանակի դարձեալ տաղտկացեալ էին վանականք երից ազգաց 'ի Բեթղեհէմ յերեսաց Արաբացի Ֆէլլահաց․ զի սոքա մշտնջենաւոր սովորութիւն արարեալ